XXI. évf. 1935 július—augusztus 7—8. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.
A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4.
Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

EV. THEOLOGUSOK OTTHONA KÖNYVTÁRA SOPRON.

Meyner missziói esperes levele a Lipcsei konferenciáról.

1935. jún. 25.

Mélyen tisztelt kedves Barátaink!

Ihmels missziói igazgató úr kért, hogy rövid beszámolót írjak Önöknek lipcsei missziói ünnepélyünkről. Sajnos Lipcséből hosszabb igehirdető körutra kellett indulnom, amelyből csak tegnap érkeztem haza. Ezért nem érkezhetett korábban írásom.

Örülök, hogy alkalmam adódik üdvözölni megint hálás szívvel azokat a magyar gyülekezeteket és szolgatársakat, akiknek körében oly sok szeretetet és vendégbarátságot éreztem. Még mindig nagy örömmel gondolok vissza magyar előadói körutamra.

Jún. 11—13 ig tartó missziói konferenciánk a nagy nyomorúság bélyegét hordta magán, amely általában a missziókat, de különösen a német missziót sujtja. Ez jutott kifejezésre már az első esti áhítaton, amelyet Máté 4, 4.-ről kedden Weidauer missziói felügyelő tartott. A nyomorúság mélyéből másnap D. Langenfass müncheni egyháztanácsos ünnepi igehirdetése — Csel. 26, 15—23-ról felvezetett a missziói megbizatás felséges magaslataira. Az egész gyülekezetnek szólt a missziói megbizás. Ezt a megbizást vállalnunk kell még a nehézségek mai súlyos idejében is. Mihelyst tudjuk, hogy a megbizásunk Istentől van, megújul örömünk és bizonyosságunk a munkát illetőleg. *Minden gyülekezet halott missziói szolgálat nélkül.* Ahol azonban egy gyülekezet mélyen meghajol az isteni megbizatás előtt és azt végrehajtja, ott még e mostani időkben is az Úr csodái lesznek nyilvánvalóvá.

Az igehirdetés nagyon mély hatást tett a hires Miklós templomot, Bach egykori templomát, egészen megtöltő közönségre.

Az Úr igéretében bizva missziói gyülekezetünk új misszionáriusok kiküldését is merte vállalni. Indiába Wagner Jánost, Afrikába Kosmala Mártont avatta fel D. Sommerlath professzor. Utravalóul I. Mózes 12, 2-t helyezte a szívükre. „Megáldalak téged és áldás leszel.“ Velük együtt négy misszionárius menyasszonyát is felavatta Sommerlath. Közülük 3 Afrikába, 1 Indiába megy. Afrikába megy még a már mult évben felavatott Drescher Gertrud diakonissza testvér Ludwigslustból. Ez utóbbi Hohenberger misszionárius és Reuter Katalin nővér kiséretében fog utazni, akik most szabadságuk leteltével az Afrikai misszióterületre térnek visszsza. Lic. Gaebler misszionárius családjával együtt ismét utban van

India felé. A hitbeli bizalom, amely ezen kiküldések mögött áll, volt az alaphangja a nagygyűlés tárgyalásainak, amely csütörtökön este folyt le.

Szerdán, jún. 12-én ült először össze a nagygyűlés. Volt sok boldog találkozás közeli és távoli barátokkal. Így azokkal, akik Elzasz-Lotharingiából, a Balti tartományokból és Szlovákiából jöttek. Az utóbbiak üdvözletét Horn esperes adta át. Mindezek nagy áldozatok árán jöttek, hogy együtt legyünk a hálaadás oltára és a tanácskozás zöld asztala mellett, hogy egymást bátorítsuk az Úr munkájában való további részvételre. Valami felemelő dolog az, hogy a zürzavarnak és szerteszaggatottságnak mai idejében, amitől egyházunk annyit szenved, a misszió barátai mégis a legnagyobb egyértelműséggel tudnak együtt lenni, hogy építsék az Úr templomát az egész világon. Erre az egyértelműségre utalt a nagygyűlés vezetője, Sommerlath, megnyitó beszédében. Hálát adott a misszió Urának az elmult években tapasztalt csodálatos átsegítő kegyelméért, amikor pedig nem egyszer meredt elénk a kérdés: Folyhat-e egyáltalában még munka tovább.

Ihmels igazgató ecsetelte a pénzkiküldéssel járó nagy nehézségeket. A segélyt, amelyet eddig a lutheri alapon álló tamul egyháznak rendszeresen adtunk, be kellett szüntetni. Ennek következtében több, mint 100 tanítót bocsátottak el. Be kellett zárni szemináriumunkat és a trankebari nyomdát, amelyek 1711-től annyi áldással szolgálták a misszió ügyét. Érzékenyen kellett csökkenteni az iskolák és egyéb intézmények segélyét és az építésekre és javításokra sem engedélyezhettük az egyébként legnélkülözhetetlenebb kiadásokat. Fontos állomáshelyek állnak üresen s keresztyének és pogányok közt egyaránt megmérhetetlen károkat szenved a munka. Az európai és indiai munkásaink fizetését is annyira megnyirbáltuk, hogy hosszabb időre elviselhetetlen volna még akkor is, ha a küntiek a végső elszántsággal való kitartásra készek. Csak kimondhatatlan sok fáradozás, súlyos tárgyalás és sok utazgatás árán sikerült igazgatónknak, főleg az angolok révén, hogy később némi könnyebbedés állott elő. A jövő azonban teljesen bizonytalan és a Miatyánk második kérését nagyon szoros kapcsolatban kell imádkozni a negyedikkel.

Az Úr iránti hálával emlékezett meg igazgatónk a misszió itthoni gyülekezetének együttmunkálkodásáról és örvendező adakozásáról. Úgy, hogy az összbevétel a kiadásokat lényegesen túlhaladta. A többletbevételt a misszió korábbi deficitjének a lenyomására fordítottuk. Különösen nagy haladás észlelhető a női csoportok és a keresztyén ifjúsági mozgalom részéről. E pontnál szeretettel emlékeztünk meg kévegyűjtő mozgalmunk megalapítójáról: Lic. Körnerről.

Az 1936.-i jubileumi évre nézve a fiatal bajor lelkész, Roth jött nagyszerű indítvánnyal. *Ne koldúljon ezután a misszió,* mint eddig az egyes gyülekezeteknél, *hanem egyes gyülekezetek maguk vállaljanak bizonyos megszabott feladatokat és a missziómezőnek egy részletét mint a saját munkájukat tekintsék.* Prédikációkon, biblia-

órákon és a korfirmációban kell erre a gyülekezetet nevelni. A gyűjtés a legkisebb járulékokra, fillérekre rendezkedjék be. *Mindenki minden héten 1 fillért a misszióra a legközelebbi 2 éven át!* Roth eddig 3 gyülekezetben dolgozott s mindenütt azt tapasztalta, hogy ez a gyűjtés a gyülekezeteknek nemcsak nem teher, hanem egyenest öröm.

Missziói mezőnkről további beszámolót hallottunk a nagyszabású missziói ünnepély alkalmával, amelyet a központi színház nagytermében csütörtökön este Dr. Hilbert egyházi főtanácsos nyitott meg lelkes üdvözlő beszéddel. Mennyei Királyunk győzelme bár emberi szemek előtt elrejtve, a mai világrázó események idején csodálatosan tündöklik fel a hívő ember szemei előtt. D. Ihmels felszólalását a napi Losunghoz I. Kor. 15, 58-hoz füzte. „Álljatok mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában." A csak magának élő szűklátókörű ember életébe bekiáltotta az ébresztő tényt: „Német férfiak és nők vívják nehéz poszton a harcot távol a hontól, tropikus hőségben, elszakítva gyermekeiktől, körülvéve veszélyektől, gyakran rémes magukrahagyatottságban s idegen népekkel való tusakodásban. Azonfelül itt vannak a hazai egyházi bonyodalmak. A munka korlátozása, a pénzkiküldés korlátozásával. S ha a jövőre gondolunk, még sötétebb a kép. Mi lesz, ha egyáltalában nem küldhetünk a határon túlra pénzt? Pedig mily nagy a munkáshiány! Mindenütt nyitott ajtók Indiában! S a munkás oly kevés, hogy a férfiak és az ifjúság közötti evangélizáció, valamint a Szenának zár alatt tartott női közötti munka meg van bénítva. A bénulás már az afrikai mezőkön is mutatkozik. Ottani gyülekezeteink a járulékokat megkétszerezték és a Para-hegységben a szegény gyülekezetek számára gyámintézetet létesítettek. Annál nagyobb csodaként kell üdvözölni, hogy a munkáshiány dacára 1934 pünkösdjén 10 bennszülött pásztort avathattunk. Első munkaévükről érkezett beszámolóik sok áldásról szólnak. A keresztyének létszáma 26.164-re emelkedett s a mult év végén 1100-an jelentkeztek a keresztségre előkészítő tanításra. *Mindenütt ébredés mutatkozik.* Még a masai-ak vad harcos népén is megtört a jég. A munka vigan folyik. Igaz, hogy az Izlam, amelynek nagyszerű anyagi eszközök állnak rendelkezésre, mindenfelé terjed. Ott azonban, ahol igazán élő gyülekezeteink vannak, kénytelen átengedni nekünk a teret. Mély hálával elmondhatjuk: A mi munkánk nem volt hiábavaló az Urban.

Örömmel szólt missziói igazgatónk után Kellner misszionárius, aki áprilisban jött haza Indiából. Pandurban és Tiruvallurban igen szép gyümölcsök vannak. Az istentisztelet és úrvacsora látogatása, az áldozatkészség, különösen az aratási hálaünnepen, örvendetesen fejlődik. A vasárnap megszentelését is mind komolyabban veszik. s a keresztyén ünnepek mind jobban érvényre jutnak. A lelkek aratása is szépen folyik. Nem sokkal hazatérése előtt 49 lelket keresztelhetett meg Keller s további 50 lélek vár oktatásra.

Végül fiatal misszionáriusunk: Wagner fejezte ki háláját az őt kiküldő missziói gyülekezet iránt és kérte, hogy legyünk hűek

az érte való imádkozásban. Válaszul ezt a bucsuéneket énekeltük: Menj békével utadon...

D. Ihmels imájával és áldásával végződött a szép és gazdagon áldott missziói konferencia. *Meyner Tivadar.*

A külmisszió védelme.*

Kevés mozgalommal szemben hangzik el annyi ellenvetés, mint a külmisszióval szemben. Ezek a támadások egyrészt olyanok ajakáról hangzanak el, akiknek a keresztyén vallással jóformán semmi lelki kapcsolatuk nincsen, másrészt pedig azoknak ajakáról, akik az ú. n. hivatalos egyháznak egyébként buzgó munkásai, sőt nem egyszer első vonalban küzdő harcosai.

Az első csoportba tartozók első ellenvetése a külmisszióval szemben az, hogy *a külmisszió könnyelmű pénzpocsékolás.*

Kétségtelen, hogy a külmisszióhoz pénz kell. Minden háború pénzbe kerül. A külmisszió is háború: Isten háborúja. Ezt a háborút azonban nem gépfegyverrel, hadirepülőgéppel és gázokkal vívják, hanem a lélek és a világosság fegyvereivel. Ezek a fegyverek nem kerülnek ugyan pénzbe, de mivel az anyagi világban alkalmazzák, azért még ehhez a lelki háborúhoz is szükségesek az anyagi eszközök. A misszionárius nem élhet levegőből, nem utazhatik ingyen; a missziói állomások, iskolák, kórházak bizony mind pénzbe kerülnek.

Ha az anyagias gondolkodású álkeresztyének ezekre a kiadásokra azt merik mondani, hogy az könnyelmű pénzpocséklás, akkor minek nevezzük azt a fékevesztett pazarlást, melyet a világ hiúságának, élvezeteinek kielégítése céljából űz. A multkorában olvastam Morgan amerikai pénzkirály leányának esküvőjével kapcsolatban azt a rövid kis hiradást, hogy a templomdiszítés 70.000 P-t emésztett fel, a menyasszonyi ruha 28.000 dollárba került s az esketö lelkésznek „csak" 1.000 dollár jutott. — A legutolsó orosz cár egy esztendei konyhaköltsége 3,500.000 P-t tett ki. Ki ne ismerné azt a horribilis összeget, amibe a világnak a fegyverkezés luxusa kerül?

Amikor a világ azt veti a külmisszió szemére, hogy az nem más, mint pénzpocséklás, akkor épp úgy tesz, mintha valamelyik milliomos tönkrejutástól rettegne ha iskolás fia elköl egy pengőt.

De nézzük csak egészen anyagias szempontbol azt a pénzt, amit a külmisszió felemészt — *a materiálisan gondolkodók kedvéért. Mint befektetést!!*

Kétségbevonhatatlan tény, hogy semmilyen tényező nem tudja olyan mértékben felemelni sűlyedségéből a pogányokat mint a külmisszió. Mi ebből a haszon? Az, hogy akármelyik pogány nép felemelkedve alantas életéből, igényesebb lesz, tehát piacot jelent. Igaz nagyon az is, hogy felemelkedve a pogány faj, nem zsákmányolható ki olyan mértékben mint eddig. Ezért ellenzik a gazdasági tényezők a missziót.

Ezt azonban csak rövidlátó itélkezők teszik. Tudjuk, hogy a színes faj nem szereti a fehér embert. Nem szívesen hódol be előtte. Megvan rá az oka. Olykor-olykor nyilt gyűlöletté fokozódik ez az ellenszenv. S ha egyszer a pogányság öntudatra ébred, de a keresztyénség mérséklő és nemesítő befolyása nélkül, akkor a fehér faj igen sokat veszít. A külmisszió által terjesztett krisztusi lélek ezt meg fogja akadályozni! Tehát tiszta materialista szempontból is „jó befektetés„ a külmisszióra elköltött pénz.

Második ellenvetés: *a külmisszió romantika.*

Az bizonyos, hogy a külmisszió őskorában, a kezdetén, ez is számottevő tényező volt. Ma is vannak misszonáriusok, akiket romantikus hajlam is vezet a külmisszionárius tövises útjára. De általánosságban ezt nem lehet állítani.

Ronse, „a női Mott János„ amerikai iróno 300 misszionárius életét és munkáját tette tanulmány tárgyává abból a szempontból, hogy mi vezette őket a külmisszió munkásai közé. Soknak az élete munkájában föllelte a romantikát, mint motivumot; de a közös és főmotivum mindegyiknek egyéniségében megvolt, mindegyik munkáját meghatározta, s ez: *a missió Urának, a Krisztusnak való engedelmes szolgálni akarás és egy szent célért való önfeláldozás.*

* A bpesti tagok júl. 9 i óráján elhangzott előadás.

A *külmisszió lelki erőszak,* mondják harmadik ellenvetés gyanánt. S így érvelnek: Ne akarjunk olyat tenni a pogányokal, amit tőlük mi sem vennénk szivesen. Mit szólnánk, ha a pogányok közénk jönnének és meg akarnának bennünket téríteni a saját isteneik számára. A hindu számára a hinduizmus, a kinai számára a confucianizmus a legmegfelelőbb vallás. Minek zaklatni őket. Amit a külmisszió tesz, az lelki erőszak.

Ez az ellenvetés még csak az igazi romantika! Csak akkor volna lelki erőszak a külmisszió, ha a pogányságnak jó a sorsa és állapota, amelyben él. Mindenki tudja, hogy az nagyon is nyomorúságos állapot. A trópusi gazdagság ölén a pogányság élete nem paradicsomi élet. „Bár illatot lehelve fuj Ceylonon a szél az ember árva lelke ott is csak bűnben él."

A pogány vallások magva: a félelem. Félelem a gonosz lelkektől és a követelődző istenektől.

Kérdezzétek meg a misszionáriusokat, milyen a pogányság élete. Beszélni fognak: félelemről, reménytelenségről emberfeletti és hiábavaló küzdelemről a bűn igája ellen, a szív békétlenségéről, asszonyok elnyomásáról, gyermekgyilkosságokról, lelki sötétségben botorkálásról.

Ebben az állapotban segíteni épp oly erőszak, mintha az orvos orvosságot ad be a betegnek.

Igen könnyen megkapja a külmisszió azt a semmibe vevő itéletet is, hogy az nem egyéb, mint *humbug* Szemfényvesztés és eredménye a nullával egyenlő. Cáfolatul, az ilyen roszakaratú beállítás ellen legyen szabad rámutatnom egy bennszülött pogány indus folyóirat cikkére, amely a misszionáriusok hitét, céltudatos munkáját, lemondását, önfeláldozását, akadályokat elhárító akaraterejét, bizakodó reménységét dicséri s így fejezi be elismerő sorait: „Adj nekem ilyen munkásokat s 10 év alatt hinduizálom a világot."

A benszülött pogányság frappáns cáfolatot ad ezzel mindazoknak, akik azt állítják, hogy a külmisszió: humbug.

Azok az ellenvetések, amelyek alább következnek hivatalos egyházi személyiségek, papok ajakáról hangzanak el nem egyszer.

Először is azt tartják, hogy *a mi időnk nem alkalmas a külmisszióra.* Mintha igazuk lenne. De csak látszólag! Hiszen az egész történelem missziónálásra adott szorgalmi időszaka a ker.-ségnek. Az egyház egész életfolyása fölött ott ragyog égő betükkel a Krisztusi parancs: Tegyetek tanítványokká minden népeket!

Akik a fenti ellenvetéssel élnek, azok a külmissziót teljesen az ember ügyének nézik. Pedig a főtényező abban az Isten.

Mikor az első misszionárius rátette lábát Havai földjére, csodálkozással értesült arról, hogy a bennszülött lakosság néhány nappal azelőtt égette fel bálványait s fordult el vélt isteneitől. Lám Isten megindított egy misszionáriust a Havai felé s míg az útban volt, elkészítette számára a talajt az evangélium magvetéséhez a havaii pogányság lelkében. Ha az Isten így segít nekünk, van jogunk válogatni az időben?

Közkedvelt és úton útfélen hangzó ellenvetés ez is: *Van itt pogány elég! Gyógyítsuk magunkat.* A ker.-ség a zsidóságból sarjadt. Ha az apostolok a fenti felfogást vallották volna, sohasem mentek volna a pogányok közé, mert a saját népük közt is lett volna éppen elég tenni való. Krisztus is elment a 10 város környékére!!

Mikor a legelső amerikai nagy missziói társaság kb. 115 évvel ezelőtt megalakult, ilyen gáncsoskodó ellenvetések hangzottak: „A társaság vallást akar exportálni; de vallás idehaza sincs elég." Ezt a találó feleletet adták erre az ellenvetésre: „A vallás olyasvalami, amiből annál több marad itthon, minél többet viszünk ki."

A vallástalan keresztyénséget egyedül az tudja a lassú sorvadástól megmenteni, ha az evangélium megmutatja erejét a pogányok között.

Csinálják a külmissziót a nagy nemzetek. Ilyesmit is hallani. Ezek elfelejtik, hogy sok bezárt kapu hamarabb nyilik meg egy kis nemzet misszionárusa előtt, mint a nagy nemzeteké előtt. A nagy nemzetek fiait e téren is bizalmatlanabbul fogadják közismert politikai okokból.

Elfelejtik azt is, hogy az első misszionárusok a világ egyik legkisebb népének a köréből indultak ki térítő utjukra.

Ez az ellenvetés könnyen elesik.

Azt is szokták ellenvetésül felhozni, hogy csinálják a külmissziót azok, akiknek *különös elhivatásuk* van erre. Minek itt zaklatni a társadalom széles rétegeit vele.

Erre csak azt mondhatjuk, hogy egy nemzet ereje nem is annyira a fronton küzdő seregében van, mint abban a sokkal népesebb seregben, amely a front mögött híven teljesíti a maga kötelességét. A háborút sem az a sereg vesztette el, amely 1914—1918-ig a lövészárkokban harcolt, hanem az itthoni, a front mögötti, megmételyezett, kishitűségébe roskadt sereg: a nemzet. Az a szellem, amely az itthonmaradottak lelkén erőt vett.

Isten háborújában sem mehet ki mindenki a frontra. A front mögötti seregben, az imádkozó seregben minden Krisztust szerető, mennyei hazáját szerető keresztyén embernek benne kell lennie. Benne kell lennie és ég felé szálló vágyakozással imádkoznia: Jöjjön el a Te országod! A Krisztus király örök és boldog országa. Ki ezt imágkozza, az nem lehet más mint harcosa Isten szent háborújának a külmissziónak! Ha Te imádkozod, Te sem!

Kiss György bényei lelkész.

Bár az Úr mindinkább

megjelentené Hazánkban is Keresztjének erejét! Jézus áldozat a mi bűneinkért. De nem csak az. Mi megfeszíttettünk Övele együtt, meghaltunk, eltemettettünk is. Ahol ez hit által megvalósul, ott a Szentlélek egész erejében működhetik és a Krisztus élete bennünk is túláradóvá lesz. (Kunst Irén 1906. máj. 25-én Jüancsóból kelt leveléből.)

Adjunk hálát!

1. Hogy Isten a legkilátástalanabb lelki állapotban is tud megujítani s ez a megújítás sokszor többet jelent, mint maga a kezdet.
2. Hogy Isten nekünk is ad kijelentéseket, melyek elszakíthatatlanul kötik szivünket a misszió és a lelki ébredés ügyéhez.
3. Az összes nyári lelki alkalmakért, csendességért, kurzusokért, konferenciákért, országos találkozásokért.

Imádkozzunk!

1. A Lipcsei Misszió ünnepi hetében kiküldött misszionáriusokért: Wagner János — India, Kosmala Márton és Drescher Gertrud diakonissza — Afrika.
2. A C. E. Bpesti világkonferenciájáért, hogy az az egész alvó magyar keresztyénséget felrázhassa s hogy azon a nagy tömeg ellenére csendes és mélyre ható áldásokat is hinthessen el az Ur.
3. Mezőberényben tartandó őszi konferenciánkért és közgyűlésünkért — okt. 19—21. —, hogy az missziói mozgalmunk életében mély szivdobbanássá válhasson.

A misszióról való megemlékezésre szenteljük oda aug. 5-ének estéjét, amikor a fentemlített világkonferencia külmissziói napja lesz s amikor az ev. ébredési és külmissziói mozgalom barátainak külön találkozója lesz. Alapige Kunst Irén fenti levele nyomán; Róma 6, 11.

HIREK.

Legközelebbi számunk szept. 1-én jeleni meg.

Készüljünk a Világkonferencián való találkozásra: aug. 2—7. A konferencia alapigéje: Jöjjön el a Te országod! Akik csak egy napra jönnek, azok aug. 5-re jöjjenek! E nap programja a következő: D. e. 9—10-ig Áhítat. Tartja Kroeker Jakab missziói igazgató, Wernigerode Németország. — 10.30—11.30-ig *Isten Igéjének parancsa a pogány misszióra.* Előadó Jacob A János indus lelkész, az Indiai C. E. elnöke, Nagercoil India. *Mit teljesítettünk a parancs-*

ból mi magyarok? A Ref. és Ev. Missziói Szövetségek képviselőinek felszólalása. Utána külön ev. összejövetel a megszállt területekről való testvérekkel. Tárgy: *Legsürgősebb tennivalóink.* Színhely a Fővárosi Vigadó. D. u. 3 órakor úrvacsorai istentisztelet, majd 7.30 kor nyilvános gyűlés a Városi Szinházban. Krisztus a Királyunk címmel beszél dr. Victor János, bpesti ref. lelkész. *Krisztus Királysága* címmel D. Lynnwood Westinghause Kyles, a néger meth. Sion egyház püspöke. A napi részvételi jegy: 1 P. Közös ebéd és vacsora 2.20. Esetleg olcsóbban: 1.20.

A bpesti tagok jún 18-i összejövetelén Kiss György, bényei lelkész tartott előadást: A külmisszió védelme címmel. A találó illusztrációkban bővelkedő előadást lapunk e számában közöljük. Bibliamagyarázatot Lukács 15, 20-ról Gáncs Aladár tartott. Az Atya akkor látja meg a hazatérő fiút, amikor még távol van s már akkor elkezd futni elébe. Még a legmélyebb bűnbánat mellett is Istennek nagy távolságokat kell leküzdenie, hogy a Vele való találkozásunk létrejöhessen. Befejezésül ifj. Rimár Jenő lelkészjelölt imádkozott. Előzőleg a női csoport tagjai a mult évi szeretetmunkájuk zárószámadásának számvizsgálatát tartották meg. Az évi adományozás összege 291 P 20 fillér volt. Részletes elszámolás lapunk e számának pénztári kimutatásában!

A július 9-i összejövetelen Danhauser László tartott bibliamagyarázatot és ismertette a tagokkal a világkonferencián való részvétel tudnivalóit. Aug. hóban a világkonferencia külmissziói napján találkozunk, így a hó második keddjén nem lesz külön összejövetelünk.

A Lipcsei Misszió évi konferenciáján titkárunk, elfoglaltsága miatt, nem vehetett részt. Beszámolójának pótlására szolgál azonban Meyner Tivadar missziói esperes fennebb közölt levele, amelyért e helyen is köszönetet mondunk.

Kunst Irénről szóló vetítettképeinket a nyári szünet beállta előtt még két helyen tudtuk bemutatni. Május 26-án a Bethánia vasárnapi evangélizáló óráján. Máj. 30-án a Bpest-Kelenföldi Nőegylet vallásos estélyén, ahol 11.44 P volt a persely.

Hálával tölt el bennünket, hogy a Kunst Irén *Emlékkönyvre* az előjegyzések szépen folynak. Egyeseknek a terjesztésben való buzgólkodása különösen megható. Ezt is mutatja, hogy minden az odaadáson fordul meg. Bonyhádon és környékén Pavlik Ferenc eddig 46 előjegyzést gyűjtött. Viszont azokat, akik még a gyűjtőívekkel nem számoltak el, legyen szabad e helyen is figyelmeztetni, hogy csak azok kapnak kedvezményképen egy ingyen példányt minden 5 példány után, kik az előfizetéseket aug. 5.-ig beküldik, illetőleg a világkonferencián átadják.

Gyermekszövetségünknek új csoportja alakult májusban, Bpest-Várbeli egyházban *Kriska Irén,* tanítónő vasárnapi iskolájában. — *Csikostöttösön* Frank Károly lelkész vezetésével 47 tag van. Még a nyár folyamán is növekszik a csapat. — Zongor Béla esperes, a *Vasi-közép-egyházmegye* gyűlésén a lelkészi és tanítói kar figyelmébe ajánlotta mozgalmunkat. Rátz Sándor meszleni lelkész missziói munkánk egyik leghuzgóbb művelője, az ősz elején készül az egyházmegyében nagyobb propaganda tevékenységre. Ugyancsak Rátz Sándor jelenti, hogy az 1934 szept.-ében alakult Acsád-i Gyerm. Szöv. tagjai közül az iskolai év folyamán négyen érték el bélyegvásárlásban az 1 P-t. — *Hatvanban* most épül a templom, de azért a lelkész örömmel látja, hogy a gyermekek most is mily buzgón gyűjtenek a külmisszióra. Maguk készítenek bibliai könyvjelzőket s ezeket árusítják a missziő javára.

Redern Hedwig, akinek sok megragadó evangéliumi versét Vargha Gyuláné fordításában a magyar hívő sereg is ismeri, május 26-án elhunyt. Kevesen tudják róla, hogy nemcsak elsőrangu irónő, hanem a cigányok közti missziói munka hűséges uttörője és hordozója volt. A cigányok „Nagyanyjának" nevezték. Az előkelő német urinő koporsóját Berlinben a cigánygyermekek Istent dicsőítő éneke közben eresztették a sírba.

A Rajnai Misszió (német) jelentése szerint a Misszió keresztyéneinek száma az utolsó tiz évben 353.421 lélekről 545.000 lélekre emelkedett, jóllehet az új guineai és a borneoi munkaterületet másoknak voltak kénytelenek átengedni. Délnyugat-Afrikában a 44 000 keresztyén 56.000 re szaporodott; Nias szigetén számuk 61.000-ről 108.000-re emelkedett, Szumatrán 216.000-ről 356.000 re, Mentavei-ben 827-ről 1503-ra. Hasonló arányban növekedett a bennszülött munkások, tanítók, presbiterek, iskolák és tanulók száma is. Azonkívül új munkaterületeken is kezdtek dolgozni úgy Afrikában, mint Szumatrán. A mezők

fehérek az aratásra! Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!

Az evangélikus (protestáns) és katholikus misszió. A misszió terén más az arány a protestantizmus és a katholicizmus között, mint azt a legtöbben a bennünket körülvevő helyzet alapján gondolnák. Így a német keresztyénség missziói munkaterületén 1571 protestáns missziói munkaerővel, igaz, 3673 katholikus missziói munkeerő áll szemben, de a protestáns misszió gyü lekezeteiben 1,176.381 lélek a munka eredménye, míg a több mint kétszerannyi munkással dolgozó katholikus misszió gyülekezetei csak 742.716 lelket számlálnak. Az arányt aligha fogja megváltoztatni, hogy a protestáns gyülekezetekben az utolsó kimutatás szerint 64.553, a katholikus gyülekezetekben viszont 126.144 lélek készül a keresztségre. Más területeken is azt látjuk, hogy a katholikus misszió, bár akárhányszor aránytalanul nagyobb munkássereg és anyagi erő áll rendelkezésére, lényegesen kisebb eredményt ér el, mint a protestáns.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1935. május 21-től július 10-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: Tomcsányi László Bpest 3, Borgulya Endre Szarvas 1 P.

Offertorium Balassagyarmati ev. egyh. 17.53, Az Üllői uti bibliaórán jún 18 án 3, Bpest Kerepesi uti egyh. 3 52 P.

Adományok: Özv. Szilágyi Mihályné Kiskőrös 50, Bpestről Borcsiczky Károly 6, „Atom" 2, Alsógöd fiókegyház 1, Szarvasi Misszióegyesület Pushpam S. John indiai bibliásasszony eltartására márc. 1 től jún. 1-ig 82.56 P.

Kunst Irén vetítettképes előadás perselypénze a Bpest-Kelenföldi Nőegylet máj. 30. i estéjén 11.44 P.

Perselygyűjtések: Konfirmandusok Oroszvár 4, Levél 9 02, Központi ev. el. isk. VI. o. Nyiregyháza 2.50, Prot. Ifj. gyül. „Hunyadi Mátyás" Kőszeg 8, Kaposi Sarolta Bükkösd 4.10, özv. Péczeli Lajosné Bpest 4.62 P.

Christananda missziójára: Zarándi Attila 1 P.

Gyermekszövetség: Bpest-Angyalföld 3.01, Bpest-Vár Kriska Irén tanítónő csoportja 6 20, Vizy József Bpest 1, Vargha László Bpest 1, Meszlen 20 P.

Bpesti Női csoportunk zárószámadása az 1934. évről. *Bevétel:* Adományok: Babay Kornélia 32, Belák Sándorné 3, Bezegh Samuné 9, Bróser Mórné 11.50, Danhauser László 2, Dr. Ebner Ferencné 12, Gáncs Aladár 8, Gáncs Aladárné 13, Horváth Arpádné 9, Kertész Alajosné 1.20, Loyzell Árpádné 12, Mályusz Tibor 1, Michna Bertalan 2, Mokry Eszter 11.50, Pataky Antalné 13.50, Pataky Vilma 9, Perémy Dezsőné 13, özv. Pétermanné 1, Rimár Jenő 3, Szép Gabriella 5, Sziklay Vendelné —.50, Sztehló Gábor 3, Würsching N. 1, Zarándi Attila 18, Zászkaliczky Pál 1, Zenovitz Karolin 15, Fasori Nőegylet 65, Christananda sorsolásból 16 P. Összesen: 291.20 P. — *Kiadás:* Segélyek: Behán István részére a Wallrabenstein féle intézetben 104.34, Behán István és édesanyja részére 103, Bordács József 14.50, Christanandának 10, Diákkonferenciai részvételre 4, Fogházból szabadulóknak 12, Prot. Árvaházi növendékek 5, Alkalmi segély 17.50 P. Összesen: 270.34 P. Maradvány 20.86 P. — Bpest, 1934. dec. 31. Gáncs Aladárné, a csoport pénztárosa. Megvizsgáltuk és rendben találtuk. Bpest, 1935. jún. 18. Dr. Ebner Ferencné, Zenovitz Karolin.

Kétféle tagság van. Rendes tagok évi 4 P-t, pártoló tagok évi 2 P-t fizetnek. A tagok a lapot illetménykép ingyen kapják. Szeretettel közöljük, hogy azoknak küldeményét, kik csak a Missziói Lapokra fizetnek elő, a lapban csak külön kívánatra nyugtatjuk ezután.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: tagdíj, offertórium, gyűjtés vagy adomány címén könyvelendő el a küldött összeg. Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1935. július 10.
Csekkszámla száma 16.188.

Rimár Jenő pénztáros
VII., Gizella ut 28. fsz. 1.
Telefon: 97.189.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.